

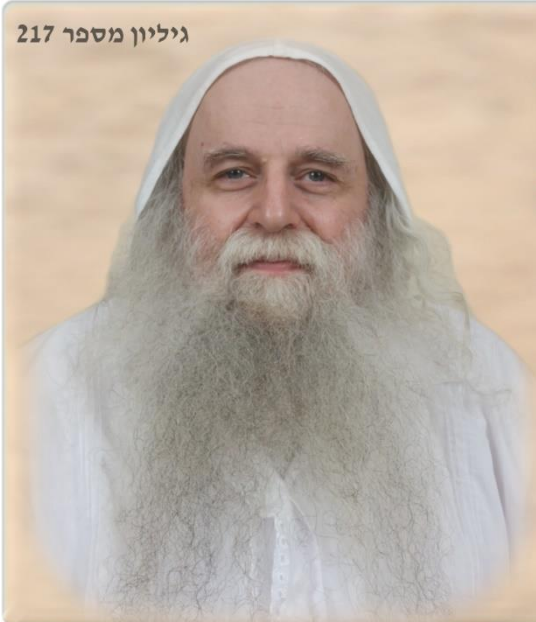

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תצא תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת כי תצא תשפ"ד – המלחמה הגשמית והמלחמה הרוחנית

שלא יפחדו ויעשו את העבודה, כי אין ברירה. "מה אנו, מה חיינו". את זה ככה רציתי להגיד, כי זה מה שקורה בימים אלה.

יש פה בפרשה את הענין של "אֶשֶׁת יִפֹּת תֵּאָרֶ" – כבר הסברנו בשנים קודמות, יש בזה הסברים על פי הקבלה בענין הניצוץ העשוק בקליפה שאותו חייל מעלה וכן הלאה. מלחמת היצר: איך היצר הרע מצליח ללכוד את האדם? זה בעצם הדבר הכי חשוב, נראה בעיני. ועוד בתור בעל תשובה ותינוק שנשבה לשעבר, ודאי שזה הדבר הכי חשוב – איך נצליח להתגבר על היצר הזה הפרטי והכללי, ואיך נציל את עצמנו, איך נציל את דורנו, איך נציל את כולם, איך הוא עובד? איך הוא לוכד את האדם?

חשבתני על זה בשבת, דיברתי בטיש – על זה שהוא מגביר את החן של העבירה, כל עבירה. למשל, לדבר לשון הרע – הוא נותן איזה עונג לאדם שמדבר לשון הרע, אחרת הוא לא היה מדבר לשון הרע. וככה בכל העבירות, התמורות או מכל הסוגים. כאן בפרשה באמת יש את כל האזהרות בעיני צניעות.

בן אדם שפּתאום רוצה לגנוב, לא עלינו – למה הוא רוצה לגנוב? מה קרה? – היצר הרע מגביר לו את החשק לכסף מעבר לבושה ולפחד מה' ולבושה מהעבירה. ואם בן אדם אחרי שהוא חוטא עושה תשובה, אז הכאבים של התשובה הם כאבים איומים.

מי שלא עלינו היה צריך פעם לעשות תשובה על משהו לא טוב שהוא עשה – הוא מתבייש, גם אם זו עבירה שעשה בסתר גם אם זו עבירה שעשה בפרהסיא, מתבייש מאד, אם הוא צדיק, כן? אם הוא רוצה לתקן. הוא מתבייש, בוכה, מבקש סליחה, קשה לו להשתחרר. ואז היצר גם מכניס אותו למרה שחורה וליאוש וגומר אותו.

אז צריך לדעת מתי לעצור את הצער הזה ואת הבושה, כי בן אדם צריך להמשיך. זה כמו חייל שיקבל איזו מכה בקרב וזהו – לא, הוא צריך להגיב, להסתער. אוי ואבוי אם ממכה אחת הוא נגמר. אז צריך לדעת לקום, להיות גיבור גם בזה.

ערב טוב, שבוע טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת כי תצא תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח!

יש הרבה נושאים בפרשה. אנחנו נתמקד בכמה בירורים על פי 'דרך עץ החיים' בענין "כי תצא למלחמה", מלחמת היצר. "איזהו גיבור? הכובש את יצרו". אנחנו כיום במלחמה פיזית, מלחמה קשה, שלא נדע יש יותר קשה, אבל ברוך ה'. והחיילים מכונים בעיני העם 'גיבורי ישראל', גיבורים. לא יודע, באופן אישי הכינוי גיבור אצלי – אצלי, זה משהו אישי – לא נתפס לי כל כך. אני יותר רואה בהם צדיקים, צדיקים שמוסרים את נפשם כדי להציל את עם ישראל כפשוטו.

עכשיו, אם נרד לרמה של גיבורים, ואני רואה בזה ירידה לרמה של גיבורים – למה חייל מסתער? למה חייל מוסר את נפשו? למה הוא הולך ונלחם? בטח יש דברים אישיים באופי של האדם, ביעוד שלו, בשורש נשמתו, בדרגתו הרוחנית. יש משהו חברתי, שהוא חונק על הערכים האלה. יש דברים מעל טעם ודעת. באמת זה שבחור יקום וירוך קדימה, יסתער כשיורים לכיוון שלו – זה לא משהו נורמלי, לא משהו רגיל. זה יוצא דופן. זה יוצא דופן.

ברור שכל צבא וגם הצבא שלנו מחנך על הענין הזה, כי אם לא יהיו חיילים שילחמו, מי ילחם? אז ברור שגם יש מצוה להיות גיבורים ולא לפחד, גם על פי התורה כמוכן. אבל זה שכן אדם קם ועושה מעשה, זה פלא פלאים, כי בדרך כלל אדם קרוב אצל עצמו. אז יש פה סיעתא דשמיא שנותנת כח ודחיפה לחבר, לחייל, לקום ולעשות מעשה.

יש אנשי צבא שאומרים שזה בגלל האחדות בין הלוחמים, שזה גם נכון. שבמשך החודשים והשנים שהם ביחד ואחד שומר על השני, אחד סומך על השני, אחד מוסר את נפשו בשביל השני. אבל אני חושב שזה מעל, מעל טעם ודעת, כי באזרחות לא כל כך מהר בן אדם מוסר את נפשו על השני ביום יום. יש יותר, יש פחות. בדרך כלל אדם עסוק בהשרדות של עצמו ודואג לעניינו ולמשפחתו. אז נראה באמת שיש איזו רוח ממרום שה' מכניס לחיילי ישראל

"איזהו גיבור? הכובש את יצרו" לא לעשות עבירה, אבל "איזהו גיבור?" – גם הקם מהעבירה, ועושה סיג ובודק איך הוא נפל וקובע לו שהוא לא יפול עוד פעם בסיעתא דשמיא, ועושה כל מה שהוא יכול כדי לא ליפול עוד פעם – עד שמשמים יסמכו עליו כשיראו שהוא באמת לא נופל.

זו עבודה לכל החיים, תדעו לכם. זה תלוי כמובן באיזה אדם ובאיזו עבירה מדובר. יכול להיות שאצל צדיק מחשבה אחת לא במקום מייסרת אותו כעבירה קשה, ואצל מישהו אחר גם כשעושה מעשים חמורים זה בכלל לא מפריע לו. כל אחד לפי איפה שהוא. אז הצער וההתמרמרות זה טוב, אבל צריך להגביל את זה – כי אם בן אדם מבקש סליחה ומצטער, ה' סולח לו. גם אחר כך יש את יום הכיפורים, שממשיך לנקות את האדם. ויש גם יסורים לא עלינו שה' שולח לפעמים לכפר על האדם, והוא שולח לו גם עוד פעם נסיונות לראות אם הוא באמת מצטער, אם הוא באמת סולד מהעבירה שהוא נכשל בה או לא סולד ממנה.

מתי האדם בטוח יותר? מתי שהוא כבר סולד מהעבירה הזו. כשהוא סולד מהעבירה זה מראה שהתשובה שלו אמתית יותר, עמוקה יותר. ו"בא לְטָהֵר – מְסִיעֵין אותו", עוזרים לו, "בא לְטָמֵא – פּוֹתְחִין לוֹ". לא סוגרים לו. פותחים לו – "אתה רוצה להטמא...?"! מבינים כמה זה חמור?

יש ענין של "מצוה גוררת מצוה, ועבירה גוררת עבירה", ואנחנו מוסיפים: "נפילה גוררת נפילה". אם לא עוצרים אותה, אז האדם ממשיך. היצר הרע יודע לנווט את האדם מנפילה לנפילה קשה יותר, עד שהוא מוציא אותו לגמרי מעבודת ה' והופך אותו לא עלינו לכופר או לדברים מהסוג הזה. מסוכן מאד.

המלחמה הרוחנית היא מסוכנת פי מיליארדים יותר מהמלחמה הפיזית. הרי כתוב 'גדול המחטיאו יותר מן ההורגו' – שמי שהורג אותו לא עלינו מוציא אותו מהעולם הזה אבל לא מהעולם הבא, ומי שמחטיא אותו מוציא אותו מהעולם הזה ומהעולם הבא. ולכן המלחמה הרוחנית, המוסרית, ההלכתית היא קשה מאד מאד, ומורכבת ומסובכת, וצריך להיות ער וערני כל הזמן, עשרים וארבע שעות, "בְּעֵת אִישׁוֹ וְאֶעֱרָהּ" – שלא ליפול.

אנשים באים להתיעץ ביעוץ הרוחני ושואלים אותי 'מה אני צריך לתקן? ממה להזהר?' אני אומר להם: 'יא חביבי, אתה צריך להזהר מהכל כל הזמן – מחשבה, דיבור ומעשה. כל מה שקורה לך בפנים או בחוץ – תזהר, תבדוק, אולי זו מלכודת, לא בצורה חולנית, כן? אבל בצורה עקבית, כן, כן, לבדוק כל דבר, כל השפעה שאתה סופג, אנשים שאתה אֶתֶם, מי החברים שלך' – כמו שגם אמרנו בעבר שחכמים היו בודקים עם מי הם יושבים ביחד לדין בבית דין, עם מי הם יושבים ביחד בסעודה. ככה מביא ה'תנא דְּבֵי אליהו' הקדוש, ספר קדוש מומלץ מאד. אם בן אדם מתמיד בספר הזה, כל יום בלי נדר לומד בו פרק, זה יזכך אותו ביותר, ספר של אליהו הנביא זכור לטוב.

אז ככה זה. המלחמה הזו היא מלחמה קשה מאד, והיצר הרע אכזרי מאד ועקשן גדול, ולא מוותר, לא מוותר. עד הרגע האחרון הוא מחכה מתי הוא יפיל את האדם, עד הסוף, ליאש אותו, לגמור אותו, הכל. שמה אנחנו, רבותי. בכל דור ודור – ובדור הזה עוד יותר, למה? כי אנחנו בדור

האחרון שבאחרון, בעזרת ה' בחבלי משיח, אז היצר הרע הכללי רוצה לגמור את כולם, את כל הנשמות, לא להשאיר אף אחד. זה כמו להבדיל במשחק, נניח כדורגל, שבדקות האחרונות כל צד משתדל לנצח. להבדיל, ככה זה.

ולכן "וְהָיִיתָ מְשַׁעֵר מִפְּרָאָה עֵינֶיךָ" – מה שהולך בדור שלנו קשה מאד, מכל הבחינות, כל הדעות, כל המעשים, כל הדיבורים. מסכנים האנשים, רחמנות על האנשים. איזו מלחמה קשה ומזעזעת.

אז "כי תצא למלחמה" – זה בכל רגע, המלחמה. כל רגע, בכל זמן שאדם נושם יש מלחמה. ואם אתה חושב שאתה לא במלחמה – וואו, וואו, אתה בסכנה גדולה. גם כשאתה לומד תורה אתה במלחמה, כי היצר הרע יכול להשתמש גם בתורה כדי להפיל אותך, בכל מיני נפילות, מלגרום לך לגאווה, או לגרום לך לשאלות במקומות שאסור לשאול, או להפתיע אותך במשהו שלא חשבת שזה ככה, משהו שנראה לך קשה.

יש חוקים ומשפטים בתורה. יש דברים שמובנים בשכל, יש דברים שהם מעל השכל. אם תרצה לבחון את הדברים שמעל השכל בשכל – אתה תיפול לאבדון. צריך לדעת עד איפה מותר. גם אנשי קבלה ואנשי פנימיות שמים גבול עד איפה הם חוקרים. לא הכל מותר. לא בכל דבר מותר להתעסק – ענוה. להזהר מאד.

משה רבינו, עד שה' לא קרא לו להכנס למשכן, למרות שהוא עבד על זה והקים אותו ועשה הכל – הוא לא נכנס, הוא חיכה. כולנו צריכים לחכות כעני בפתח, לא להרגיש בנות. נכון, ה' יתברך הוא אבינו שבשמים – אבל הוא גם "מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא", ומלך צריך לכבד.

אומרים חכמים שחזקיהו נענש כי דיבר עם ה' יתברך כמו שמדברים עם חבר. אינני יודע בדיוק מה היה שם. אם תגיד: אבל הבעל שם טוב לימד אותנו לדבר עם אבא, לקרוא לו 'טאטע, ליבע טאטע'. אבל גם כאן, כשאתה מדבר עם אבא שלך אתה צריך לדבר בכבוד. גם כשאתה אוהב אותו והוא אוהב אותך, הוא אבא שלך, אתה קרוב אליו והוא קרוב אליך – אבל צריך לדבר בכבוד. כיבוד אב ואם קשור כמובן לכיבוד הקדוש ברוך הוא ישתבח שמו, שהוא אבא של כל הבריהא.

לפעמים אנשים אומרים לי שיש להם ויכוחים אתו – לא, לא, לא. זו לא דרך נכונה. שום ויכוחים – "כעני בפתח", צריך לדבר תמיד בכבוד וביראה, זו הדרך הנכונה, וגם מתוך אהבה, מקִרְבָה, אבל לדעת כל אחד את מקומו ואת מיקומו, לא להרגיש בנות.

זה מה שרציתי להגיד על מלחמת היצר, "כי תצא למלחמה", מלחמה קשה, מורכבת מאד. בכל דור ודור זה נהיה קשה יותר, כי אנחנו יורדים, יש 'ירידת הדורות' והפיתויים בהשג יד, מה שלא היה לפני חמישים שנה, שלושים שנה. הנוער בסיכון, כולם בסיכון. כל יום באים הורים ליעוץ הרוחני ובוכים בפני, מכל החוגים – גם חרדים, גם ליטאים, גם ספרדים, גם חסידים, גם דתי לאומי, גם חילונים, כולם באים לבכות על הילדים שלהם – בכל מיני עניינים, בכל גיל.

פעם חשבנו, 'טוב נו, הגיל הקשה זה גיל ההתבגרות. בן אדם עובר את גיל ההתבגרות, והכל טוב' – לא. יש מגיפה, מגיפה של אנשים שעברו מזמן את גיל ההתבגרות, ולא מצליחים לתפקד, הם בבית אצל ההורים, העולם קשה

עליהם מדי, לא לומדים מקצוע, לא מתחתנים, לא עושים כלום – מהמיטה לשולחן, סיגריה, קפה, וחזרה למיטה, ומשחקים עם הפלאפון, וזה המצב.

"הכל הולך אחר הרצון". 'רצון' – זה 'צנור'. הרצון הוא הימנוע. הרצון, זה מה שמניע את האדם. היצר הרע מתלבש על הרצון – או שהוא מטמא את הרצון, או שהוא מקפיא את הרצון. יש אנשים שאין להם שום רצון וזהו, הם ויתרו על החיים, והם בני שלושים, בני ארבעים. וההורים לא יודעים מה לעשות. אם הם אומרים להם משהו – אוי ואבוי.

איך הם הגיעו למצב הזה? – נפילה גוררת נפילה. חוסר בניה רוחנית. לפעמים נכשלו במשהו, מישהו בייש אותם, או היה להם קשה בבית ספר, לא יודע, כל אחד עם העניינים שלו, כאלה שנפלו לא עלינו בסמים. כל אחד עם הסיפור שלו. כל בן אדם צריך לקרוא את הספר 'דרך עץ החיים' – ספר קטן שלנו שאנחנו מחלקים בתיבות הדואר, ואפשר גם להוריד אותו חינם מהאתר שלנו. יש שם את הבסיס לבנות את הנשמה – כדי שהיא תוכל להלחם, שהיא תבין מה עושים פה, 'מי חבר ומי טורף' כמו שאומרים, לזהות את המלכודות, להדבק באבא שבשמים, להבין את המשמעות של החיים. הכל כתוב שמה. לוקח רק שעתיים לקרוא אותו. בן אדם אחרי שקורא את זה יש לו מידע שלא היה לו קודם. וזו התחלה. אחר כך תכנסו לשיעורים, לספרים – תוכלו לבנות את עצמכם ואת בני משפחותיכם. ויש צמאון. גם אדם שבור שלא יוצא מהבית ולא עושה כלום, אם היה יודע שיש דרך שהוא יכול להבין מה קורה לו ומה קורה בעולם – היה לו רצון לקרוא את זה. כן, בהחלט. מצוה גדולה, מצוה גדולה לזכות את הנשמות, זיכוי הרבים – לבנות אותם, שיוכלו לעמוד בפרץ.

בענייני חינוך, יש לנו גם ספר קטן שנקרא 'חינוך על הפנים'. אפשר גם להוריד אותו מהאתר. וזה ספר שנותן עצות להורים איך לחנך את הילדים בדור הזה, כי הדור הזה הוא לא כמו הדורות הקודמים.

ויש לנו גם ספר אחד שנקרא 'עמו אֶזְכִּי', על החיים שלי כשהייתי מורה בחינוך המיוחד לבעלי מוגבלויות חמורות, וגם כשעבדתי בבתי חולים פסיכיאטריים בריפוי בעיסוק, במוזיקה, באמנות, בתחילת חיי כשהייתי צעיר יותר. יש שם הרבה עקרונות. תקראו את הספר. זה יתן לכם המון המון המון, המון כלים, אז להוריד אותו מהאתר בחינם.

למה אני מדבר על חינוך? – "בן סוֹרֵר ומוֹרֵה אֵינֶנּוּ שְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ", ועושה שאר עניינים. בגמרא יש פלפול יפה מה התנאים המדויקים כדי לקבוע שהוא בן סורר ומורה, כמה שמה? מה שמה? מה אכל? מה גנב? מה עשה? אם זה היה כשר או לא כשר? מעניין. תחפשו את זה בגמרא. אבל אפשר להגיד: כולנו קצת ילדים סוררים כלפי אבא שבשמים. אנחנו צריכים לחנך את עצמנו ולחנך את בנינו. יש הרבה מה לחנך. אבל צריך לדעת לחנך, כי אם אתה לא נותן דוגמא אישית או אם אתה רק מעביר ביקורת ולא מבין איפה הילד מונח – אתה תעשה נזק ולא תצליח לקדם אותו. אני חושב שהדבר הכי חשוב הוא הקשבה, קשר והקשבה – להקשיב, להבין, להבין את הקשיים של הילד, לא רק לדון אותו אלא להקשיב, קשר, תקשורת – ואז לראות איפה אפשר להאיר לו. גם אם הילד, לא יודע לאיפה נפל, באיזה בור רוחני הוא, אם הוא

מרגיש שאבא אוהב אותו אהבה שאינה תלויה בדבר וגם אמא – תמיד הוא יהיה בקשר, תמיד הוא יהיה קרוב, תמיד ירצה לשתף אותך ולהתיעץ אתך, ותוכל לעזור לו.

אם נוצר פער, ויש את פער הדורות, שזה טבעי – אין על מי להשפיע, וההורים בוכים ולא יודעים מה לעשות. אז אדם צריך להתבונן הרבה בעצמו ובילדיו ובבני ביתו, לחשוב טוביטוב מה להגיד ומה לא להגיד, ואיך להגיד ומתי להגיד – הכל בכונה טובה לתקן.

וכמובן, יש מצוה גדולה ועצומה כמו שאמרתי קודם, "כבד את אביך ואת אמך". זה קצת נשכח, בגלל שבדור הזה יש "חֻצְפָּא וְסָגָא", החוצפה מתגברת, ואז הילדים חצופים ולא מבינים איזה דבר חמור זה להיות חצוף. זה יוצא מהם באופן טבעי, כבר בגיל שנה-שנתיים הם כבר מרביצים להורים ויורקים ואומרים להורים מה לעשות – מה שאנחנו בתור חילונים בחו"ל לא היינו מעלים על דעתנו בחיים לעשות. להתחצף לאבא או לאמא? לא היה קיים הדבר הזה.

אז תראו איך הדור יָרַד. אז אם הדור יורד, צריך להגיע – "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". אתה לא רוצה לדון אותו, אתה לא רוצה להגיע למקומו. אבל אתה צריך להגיע למקומו כדי להבין מה קורה לו – כדי שתוכל לעזור לו. לכן הצדיקים יורדים ממדרגתם כדי להבין את הדור ולהרים אותם מהמצב שלהם. הם צריכים להתעסק בסוגיות שאולי לא היה להם חשק להתעסק בהן, אבל אין ברירה. וזה כמו שאמרנו, שיש ניצוצות עשוקים שצריך להוציא מעושק הקליפה. הניצוצות האלה הם בדומם-צומח-חי-מדבר, וגם בבני ביתנו. וגם יש ניצוצות מגלגולים קודמים. זה דבר עמוק מאד. מי שרוצה ללמוד את זה באמת, יש את ספר 'שער הגלגולים' של הרב חיים ויטאל, תלמידו של האריז"ל, שזה ספר שאפשר להבין ממנו בענין. אם קשה לכם להבין אותו, תקראו קודם את הספר שלנו 'רומח פינחס', שזה בסיס של כל הקבלה, כל תורת הקבלה. תוכלו להוריד אותו חינם מהאתר. זה ספר שצריך להשקיע בו, אבל הוא מובן. אחרי הספר הזה תוכלו להבין את 'שער הגלגולים' ובכל המקומות, כל ספרי הקבלה שיש, בעזרת ה'. אז חשוב מאד מאד להבין שהכל מושגח מלמעלה וכל מה שאדם פוגש בחיים שלו מושגח מלמעלה. זה לא אומר שאין בחירה. יש בחירה, ולכן אם אתה פוגש בן אדם, אתה רוצה להיות חבר שלו אבל אתה רואה שהוא בן אדם שלילי והוא יפיל אותך – אתה לא חייב להיות חבר שלו. אומרים לי: 'לא, אבל זה בהשגחה שפגשתי אותו'. נו, אז מה? ההשגחה היא שפגשתי, אבל יש פה סכנה, יש פה נסיון. אם אתה יכול להשפיע עליו, מה טוב. אם לא תוכל להשפיע עליו והוא ישפיע עליך – תברח. מבינים? "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".

טוב, רבותי, עד כאן להיום. ה' יאיר לנו את הדרך. עכשיו זה חודש אלול, "אֶינִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי", חודש מסוגל לדבקות בבורא עולם – שעכשיו הוא קרוב אלינו לפני הימים הנוראים, הוא נותן לנו הזדמנות להתקרב אליו. אז זה זמן לעסוק ב"שְׁנִייתֵי ה' ובהתבודדות, ובדבקות, ובהתקדשות ובחשבון נפש. הכל בטוב ובשמחה, "למען שמו באהבה".

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו יתברך!

להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה. כל טוב סלה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

מתוך נפשי – עצות להתחזקות בחודש אלול ובכל עת

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ו' אלול תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים · לרפואת הפצועים · להחזרת החטופים · לשמירה על החיילים.

א. אם אתה צריך עזרה אבל מתכחש למצבך – מה יהא עליך?

ב. כמעט שאי אפשר לציין בפניך שמץ מטעויותיך כי אתה נעלב והופך תוקפן – אז מה יהיה עם התיקון שלך?

ג. אתה מעורב טוב ורע – מה גובר על מה? מדוע?

ד. אם הזוגיות הזאת אינה בריאה והיא תסבך את חיך לשוא, אל תכנס אליה.

ה. האם אתה מטפח את האמפטיה? האם אתה משתדל להזהות עם הסבל של הזולת?

ו. לך עם האמת הפנימית שלך, כל עוד היא תואמת את ההלכה.

ז. התרגל להקשיב ליצר הטוב!

ח. רגשי נחיתות לעתים הופכים לרגשי עליונות שאינם מוצדקים, או אז התהום קרובה. הזהר!

ט. ללא שמירה על הקדושה במחשבה, דיבור ומעשה, כיצד תתקרב לבורא עולם?

י. היצר הרע משלם מיד ובמזומן. אך הכסף מזויף!

יא. ללא חשבון נפש מתמיד ואמתי – אין תיקון ואין תשובה.

יב. גם אם כל העולם מתדרדר – אתה הַיָּה צדיק וקדוש!

יג. חייבים לחשוב על ה' ית' כל הזמן. אחרת כיצד תגיע לדבקות?

יד. אם נפלת, קום מיד. בדוק כיצד נפלת, ועשה לך סייגים. ואל תיפול שוב! אם רצונך אמתי, ה' ית' יעזור לך לא ליפול.

טו. כדי שתבוא הגאולה צריך לסיים להעלות את כל הניצוצות העשוקים בעמקי הקליפה. אם אין "גַּבְרֵי כַח עֵשִׂי דְבָרֵי", כיצד נצליח לעשות זאת? על כן חזק עצמך שתוכל להיות שליח ציבור להעלות את הניצוצות. זה צורך גבוה! רק זה ממתיק את הדינים!

טז. אדם עסוק עם עצמו הוא סביב עצמו. ומתי יהיה עסוק עם הקב"ה ועם צרכי שמים?

יז. עכשיו בחבלי משיח מי שלא התקדם מהדרגה של "מְצוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה" – לא יחזיק מעמד לאורך זמן בעבודתו ית', ר"ל. לכך צריך להבנות על פי כללי 'דרך עץ החיים'. אז גובר הסיכוי שנצליח לעמוד בנסיונות, בַּפְּרֵט וּבְכָלֵל.

יח. אל תקשיב למי שחפץ להרחיק אותך מהקדושה. אדם בא לכאן על מנת שיעבוד את ה' ית', ולא שיעבוד בני אדם!

יט. אל תחשוב שיש מקום שבו תוכל להסתתר מהיצר הרע הפרטי והכללי – הפתרון היחיד הוא לזהות אותם ולהלחם בהם.

כ. אם אדם אינו בנוי למלחמה הרוחנית, היצר הרע יטרוף אותו בקלות, ר"ל.

כב. הבלי הזמן הם עוצמתיים – אך ריקניים ושקרניים לגמרי. אל תכלה חיך בהבל הבליים.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק במלחמת היצר. לחיים! לחיים! לחיים!

להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!